

X1993643

Z6
7980

249

EPITHALAMIA

N V P T I I S

Reverendi Clarissimiq; Viri,

D. LEONHARTI

HVTTERI, S. S. THEO-

logiæ Doctoris & Profefs. Publici

in celeberrima Vitebergensium

Academia, Sponsi:

Cum lectiss. castissimaq; Virgine

BARBARA, SPE-

CTATISS. AMPLISSIMIq; VIRI

Dn. DAVIDIS MANLICHII

piæ memoriæ Patritii Augustani

Filia, Sponfa:

*Vlme ad diem 8. Idus Octobris Anni à partu Virginis
millesimi undesexcentefimi celebrandis*

Dicata & Scripta

A Collegis & Discipulis.

VVITEBERGAE,

Typis M. Ioannis Cratonis.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

EMERSON
D. L. O'NEAL
HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

BARBARA rescertè est tædas prohibe-
re jugales:
Quod dominus Romæ barbarus
ille facit.

BARBARA res minimè est, cum BAR-
BARA ducitur uxor,

Cui non barbaries, sed decor omnis inest.

Ergo mihi palmam cedes, HUTTERE, quod urfi

Illud, cum noster Paulus, OPORTET, ait:

Nempe *μῆας δὲ Πίσκοπον ἐμμεναι ἀνδρα γυναικός:*

O Δεῖ quam grandi pectora lege ligas.

Gestio, non quod ego, sed quod monosyllaba vox,

Δεῖ,

Imò quod tu te vincere, Sponsè, potes.

O utinam, sicut Pauli te jussio Sponsum

Læto animo thalami fædus inire facit:

Sic etiam Pauli faciat te Sponsio patrem,

Ut domui & natis ritè præesse queas.

Cumque iterum autumnus maturas demetet uvas,

Uvam de casta tu quoque vite legas.

R. T. D.

Studiosiss:

Salomon Gesnerus, D.

A ij

Tibi

Tibi quid ergo, quidve Barbaræ canat
 HVTTERE, iam bus iste concitus tuæ?
 Quid aliud? hortulo parens quàm Edenio
 Qui fœminam maremq; non solubili
 Fœdere revinxit, indidit præcordiis
 Reciprocantem amorem & ipsis, dexteras
 Velut hinc & hinc modò implicavit nexibus,
 Ut multò sic tenacioribus liget
 Vinclis, cohærent quàm cathenis annuli,
 Cor utriusq; : sit unus animus, una mens
 In pectore unico, unicoq; in corpore.
 Tum quot thymis nitet Hybla, & uvis Engada
 Vos commodis, bonisq; adaugeat Deus:
 Si quid laborisq; instat aut periculi,
 Ponto protervis ferre mandet Africis.

Adamus Theod. Adami
F. Siberus Prof. Eloq.

Σροφή κώ. 1.

O Λβία θυγάτηρ σέε
 ο πατήρς εἰσί γε ΒΑΡΒΑΡΑ
 ΜΑΝΛΙΧΙΑ παρθένη
 σιωεσομένη γε γάμω δεσμοῖσι τῷ ΟΥΤΤΗ
 ΡΩ, ἀνδρὶ θεολόγω, τῷ

ἄνδρ

ἄνδρ' ἀγαθῶ, τὰνδρὶ πειλυε
μαθῶ. Χαῖρε Φρεσὶν ἐν
πῆς. ἤ ἀναξιφόρμιγγα ὕε
μνον ὑμετέρω ἀδέμω ἐν γάμω,
σὺν ἡδὲ χαυρέμω.

ἀντιστ. κώ. 1

Ὁλβίος θ' ἄμα καὶ σὺ
ἀεὶ ὦ ἄνερ ἐσὶ ΟΥΤΕ
ΤΗΡΕ, ἐπεὶ περζένον.
ἄγεις καλὰ ἔργματα εὐεδῆσθαι εἰς οἶκον
εὐσεβῆ πτόν. Τοῖ
δὲ ἡδὲ ἀλόχῳ τὰ πᾶ θεο
ὅς ἐσλῶν Ἰπιδέριν
μενοῦσε πλῆθος, ἡδὲ ἀδίων
τὸ χάρματα γλύκισα Φιλαμάτων.
Θεὸς δὲ Φαυσίβρος.

Επαδὸς κώ. 2

πὸς ἐρανόθεν δὴ
παιάνδε ἔδωκε τιμὰν μεγάλην τὰ
ὑμείων ἀρετῶ ἡδὲ
εὐσεβεία. Τῶ
θῆω μὲν ἔ χαλεπὸν, πῆσι δὲ ἄν
θρώπισ' ἀμάχασθαι ἐστὶν εὐρεῖ
μὲν, ὅτι νῦν τε ἔντε τε
λευτᾶ ἢ φέρτατον.

M. Erasmus Schmidt
Graec. L. Prof. VVit.

ET pennā & factō Monachos, Leonharde refellis,
Qui soli insolito vivere more solent.
(Si tamen hi soli degunt, quos scorta fovere
Innumera, exhilarat, sole vidente, solo.)
Prob Monachos! ajo, genus execrabile cunctis!
Prob Epicureo de grege turpe genus!
Prob Monachos stupidos, insulsos, atq; feroces.
Et si vis paucis dicere multa, sues!
Hoc cine mundato vixisse est corpore mundum,
Qui Mundo immundus conspiciendus adest?
Qui satis haud unquam potuit contemnere purum
Voce Dei sanctum non sine fruge torum?
Rectius & melius mentisq; animæq; saluti
Consulis æterna, vir Reverende, tuæ.
Dum tibi vae soli crebro meditare futurum,
Si, quod a ves, Christo vivere sanctus a ves.
Dum lateri sociare tuo non desinis illam,
Quæ curas animi temperet atq; levet.
Perge: tuis adsit conatibus Autor Iova,
Hoc presente toro nulla nocere queunt.
Non dirimet bullis bullatis Papa nefandus,
Non dirimet Satanas, quos Deus ipse ligat.
Ite, meum HUTTERTVM ridete animalia bruta!
Felix quem risu Papa scelestæ beas.

Matthias Hœc Viennensis
Nobilis.

AD

A D S P O N S V M.

B A R B A R A Manlichij L E O N A R T O ducitur vxor
H V T T E R O: Harpocrates non ero mutus ego.

Discipulus fido sese, suaq; omnia debet,

Preceptori: & ego huic Carmina pauca negem?

Non ita me aduersis Charis in natura creauit,

Sustineam vt tanti criminis esse reus.

Officium studiumq; meum L E O N A R T E probabis,

Sit licet ad carmen torpida Musa bonum.

Seruiet ad thalamos tibi Hebraea, Pelasgaq; Musa,

O si, quam prompta est, tam quoq; docta foret.

Ergo age, surge hilari mea Musula, surgito versu,

Verba decent letum non nisi leta diem.

Exulta L E O N A R T E, triumphas, iubilas tolle,

Ducitur in thalamos lecta puella tuos:

B A R B A R A Manlichij, quae barbara nomine solo est,

Moribus & vitâ barbara nulla minus.

Gaudio ova L E O N A R T E, tibi mera gaudia dantur:

Mel meum es, ingemina, lux mea, vita mea,

Tu mihi sola places, dic B A R B A R A E, at illa vicissim

Dicet, item ex animo tu mihi sole places.

Illam tuum ad nutum, quicquid parat, omne parabit,

Et quo te laedi sentiet, effugiet.

Illam tibi presso curarum pondere duro,

Atq; labore graui, mite leuamen erit.

Hora

Hora vel una die mihi longior esse videtur,
 Inquiet haec, quoties lectio habenda tibi.
 Adde, quod haec socij praedulcia pignora lecti
 (Quod vovendo atq; opto) progenitura tibi est:
 Quae te delectent, quae te TATA salutent:
 Oscula LENARTVS parvulus apta dabit.
 O te felicem! communia gaudia, cura
 Communis tristem non sinet ire diem.

AD SPONSAM.

Bαρβάρει ὦ νύμφη τίς ἦθεσ' ἀβάρβαροισι,
 πέριπτο κ' ἤδ' κ' ἄρμα χάρηδι μέγιστον.
 ὀλβιόμοιροισι εἶφ' ἑλεαχῆα ἀγαθὸν ἀκοίτην,
 θεολόγον ῥα φέρεισον ὄν κλέοι ὑψι ποταμῶν,
 θευλόγον ἀγχινοον, λογικῆς εὐεδοῦτα πάσης,
 τίς τῶν εἰρεπικῶν σροφάλιγγας λῦσαι ἄριστοι.
 θευλόγον ὄν βιτιβέρρα ἀγαμέμνη ἠδὲ σεβίσει
 παλυμαθημοσύνης ἢς ἐνεκα, ἠρεκέκασαι.
 ὦ νύμφη εὐνυμφοῦ ἐνί φρεσὶ πέριπτο σῆσιν
 ἔπειτα τῶν βλοσυρῶν, ἀλλ' ἠπιον, ἀλλὰ μελιχρὸν
 ἄνδρα ἔχεις, χάρητις τῆς ἐομομασιν οἰκία γένει,
 τῆς ἑδὲ γλώσσης μελιτῆρ' ῥῦτα ῥήματα ῥήει.
 ὦ νύμφη εὐνυμφοῦ ἐνί φρεσὶ πέριπτο σῆσιν.
 εὔτε βιτιβέρραζε ἀγῆσι σε ὄνδε δόμοι δε
 ἀνήρ, πᾶσι φίλη ἔσσαι, καὶ πᾶσιν ἀγῆτι.
 ζηλώσῃσι ἢ παρθενικῇ σε γὰρ ὀλβιασύνης σῆς
 (κάρτα γὰρ ἠμεδαπαὶ ζηλήμονες εἰσι γυναῖκες:)
 ὅτι σε μισνιακῆς κέρης πῆκελμεν ἀπάσης.
 πᾶνδ' ἐνεκ' ὦ νύμφη νεόνυμφο ἰαίεο ἠπρ.

AD

AD CONVIVAS.

*Vos nuptiales alloquor nunc hospites,
Sponsi atq; Sponsæ gaudium ut perenne sit:
Hæc corde ab imo vota mecum fundite.*

תּוֹרָא עוֹלָם בְּכוֹחַ
הַאֵב הַבֵּן וְרוּחַ
עָלֵי חַתָּן תְּפִלָּה
עָלֵי כֵלָה שְׂמֵעָה-נָא
אֲשֶׁר עֲשִׂינוּ לָךְ :
יְהִי אֶצְלָם הַמְּלֶאכֶת
יִרְבֶּה מְאֹד שְׁלוֹמָם
יִשְׁגֶּה מְאֹד בְּרִכְתָּם
תִּנְהַנֵּא ל-שְׂנֵיהֶם
כֹּל-אֲשֶׁר צוּרָךְ לָהֶם :
עוֹשֶׁר זָהָב וְכֶסֶף
עֲשֵׂה עִמָּהֶם חֶסֶד
תְּשִׂים בָּנוֹת וּבָנִים
תְּמַלֵּאם אוֹרֵךְ יָמִים :
מִכִּתְיֵיהֶם חֶסֶד-נָא
אֶת-רַעַב גַּם אֶת-צָמְאָן :
אֶת כָּל-רַע כָּל-דֹּאגָן
אֶת-חֲלָשׁוֹת חֲזָקָה
הִרְחַק מֶלֶךְ מַלְכִים
רוֹפֵא בְּנֵי אֲנָשִׁים :

תחנה

B

ἔτ' Ἰσογόνος μέγ' ἀμύμονος ὄμμα λόγιοι,
 ἡμετέρησ' ἀσπὴρ ἐν θεῷ ἐστὶ σχολῆς.
 ὡς τὴν αἰνὸς ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 ὅσση χρόνιζ' ἰδρὸντ' ἀνδρότεροντ' εὐδοίη.
 ὅσση πόρῃσιν ὁμοφρονέοντ' ἔμμηδεν ἀρειον,
 μηδεν κρήσοσιν, ἔχειν δῶμα, νοήμασ' ἀεὶ.
 μητέρησ' πολλὰς πᾶτε' ὅπασθε παῖδας ὁμοῖας,
 εὐτυχίῳ οἴκῳ, εὐλογίῳ τε λέχῳ.
 ἄγγελοι οἱ σερνοὶ Σατανᾶσ' πολυμηχάνησ' ἰχθῆσ'
 ὑμῖν φυλάξαι τὸν δόλον αἰπὺν ἀεὶ-
 ηελίοιο φάσ' κατέδου, καὶ ἐπὶ κνέφασ', ἦλθεν,
 εἰλαπνιασὰ ἄνερ, βάσκε ἐπὶ δῶ ἰδι.
 ἔξῃνον, σύμφῳ οἴκοιδε ἄγροτα, ἔρυκε,
 ἀλλὰ ἐπειγόμενον πέμπτε ὁδοῖο ταχύ.
 κείνησ' γὰρ μελέτη, καὶ κάλλιμα ἔργα, μέγιστον
 ἄμμι καὶ εὐχρηστὶ πλείοσι εἰσὶ βροτῆσιν.
 ποῖο θεὸς νύμφη, πρὸς πόσιν οἴζυε, ὄφρα
 λεύκοσ' ἀσκητὴσ' νόστιμον ἡμεσρ ἴδῃ.

M. Conradus Ruhelius
 VVitebergensis

Quilibet ut propriam, quod calles Sponse, maritam,
 Nupta habeat proprium quaelibet utq; virum;
 Mandatum est Pauli: sed Curio Romulus illud
 Perneget, et nihili iura marita facit.
 Illius effatum est: quisquis sacra munia tractas,
 Nil quicquam hoc vero verius esse scias:

Cum

Cum denis licitum est non nuptis, vivere nuptis,
At tibi non vnam iungere, legitime.
Sed tu persequeris, vir præstantissime, leges,
Natio Christi adum quas re verenter habet:
Dum tibi spectatam iungis pietate puellam,
Cui latus hinc probitas claudit, at inde pudor.
Este in amore pares, felicem & degite vitam,
Auxilio fisci præsidioq; Dei.

M. Henricus Dionysius Adami F. Siberus.

S Acra subit tenera cum virgine templa maritus
HVTTERVS: pulcher vincula nectat amor;
Vincula non vnquam quæ sint solvenda, senectus
Dum portet rugas, inficiatq; comas.
Nascantur pueriq; boni castæq; puellæ,
Moribus in quorum spiret vterque parens,
Qui docto similes patri, matriq; pudicæ
Officii faciant munia iusta sui.
Eventura precor, tu dextras rite Sacerdos
Iunge: solet votis omen inesse pijs.

M. Elias Klein Martisburgenfis.

FINIS.

Hæc, nil minus, quàm barbara, BARBARA,
Quam fama, crebro didita verbere,

Ait, Tuis nec visam ocellis,
Nec minimâ, neq; fortuitâ
Notam loquelâ: quam tamen intimis
Ardes medullis, & tibi vinculo
Ligas maritali; sat illâ
Simplice dives es ex ideâ.

O fata! ô sortem! ô mira novitij
Magmenta Amoris! cedite Pamphili:
Est & rei ignotæ cupido;
Non oculis Amor excitatur.

Divinioris auspicio ducis
Hic Christianus nascitur impetus,
Quem Spiritûs fomenta sancti
Ingenerant animi medullis.

O Te beatum! nobilis artifex,
HVTTERE, amoris! edepol! hoc benè
Amatur ausu, cum maritos
Ventilat ipse DEVS calores.

I ergò, & î, ô mystice Abramides,
Flatu secundi Numinis, & TVAM
Felice BARBARAM-REBECCAM
Proximus Tibi iunge nexu,

Quis ausit ullo stringere fascino
Tam diva divæ flamina flammulæ?
Et Flora, & ipsa Gratiarum
Triga, chorusq; Beatitatis

His vota dicent publica nuptijs,
Condita Divûm vota favoribus-
Et ista fient, ista fient;
His etiam potiora fient.

M. Fridericus Balduinus Dresdensis.

T O Y

ΤΟΥ Λύκω Λυγέσιωδι' ἄρα, ΟΥΤΤΗΡ' ἔμμεν ἀγαυαί
 θυμὸς ἐφωρμήθη ἐσύνωμος τε ὄδῃ;
 χάρω, ἢ τὸ κέθιν βελήως πατρίδ' ἄιης
 καὶ χάρων Ἰσκιᾶν, καὶ Ἰακώβ' ἐπέβη.
 ἔμῳν ἐς ἔργον πανάρισ' ἀμυώει Ἰησῦς
 κινδύως κρατερῶς σοι ἀπὸν' ἔλυσ.
 ἔπιν' αὐτὸς ἔφυ' περὶ βολῆ, δεινοῖσι μὴ ἔτ'
 ἐδῆται ὄσλοισ, ἀπιδί' ἢ ἀμφιβρότη.
 χριστὸς χειμέριον παύσασθαι ἀνώγη ὀπώριον,
 εἰς θαλερῶν κρητὸν τῶν γάμων ὄφρα ἴκη.
 προσδοκᾷσπὲ σε πάνθ' ἰμείρεται ἡματα Νύμφη,
 ληφθῆσ' εὐτυχέσσ' εὐτυχέοντα λαβῆν.
 εὐδὲ γὰρ ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφικάλυψε,
 ἢ ὑπὲρ σῆ' ἔραται. Φεῦ χερδὸν ἐπιγάμῳ;
 πλῆθ' αὖ δίδονται καὶ ὀλβιοδαίμονα δῶρα σὺν αὐτῇ,
 γυναικῶν τε ἐλῶν ἐυσσεῖ ἢ δὲ κόρην.
 οὐ γινώσκῃ, πηδῆς, λείψασσι φίλους τε ἀπαντας,
 λευκορέλιω θέλεται σοι ἐφέπεσθαι ἄρα.
 καὶ περ δακρυχέωσι ὀμηλικίᾳ ἐρατῆναί;
 ἢ κλαυθμοῖο ὅμοις ὅσπερ γέσπερ χείρῃ.
 ἐταυροῖ μὴδὲν τίχνας βροτῶν εἶδες εἰσίν.
 ἐνθάδε, τῶν μερόπων ἰαχὺς εἰδὲν ὄθη.
 ὀτρυνὸς κάματ' ἀπασθῆται εἰς ἰαχὺς εἰδὲν,
 εἰδὲν πύχῃ ἀγώνῃ καὶ πολυτεχνῶ ἔρωσ.
 εὐφροσύνως ὅς ζωέσκει, ἰότητι Ἰησῦ
 ἔρχεται ἢ ὀσίη τῶν βροτῶν ἀνδρὶ δάμαρ.
 Ἀλλὰ σε, ἈΝΔΡΕΙΗ νύμφη, ἀναβήσεται ἀγνή.
 ἐκ τῆτων φήμη, ἀθάνατόν τε κ' ἔτ'.
 νύμφα, ὅσα ἔραται, εἰ ὅσον φρεσὶ σῆσι μεροῖνᾳς;
 τόσον παμμεδέων τὸν σοι εἰδωκε πῶσιν.
 θεασσέλιω ἀγαπᾷσ σε φίλα, νόον ἢ δὲ θεοδίῳ;
 ΟΥΤΤΗΡ ὦ γνάμων ρῆμα θεοῖο μόνον.

תְּחַנֵּן אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲמֵר־נָא אֱמֵן אֱמֵן :
 זֵי שְׂנֵי בְּשָׂרָי
 נִשְׁכַּח יְהוָה
 פִּירָא תֵּבֵל בְּכֹחַ
 הָאֵב הַבֵּן וְרוּחַ :

Non omnium est callere literas Ebri:
 Proin Latinis reddita hæc sunt auribus.

<p> Fabricator alme mundi Pater, Genite, Halitusq, Nostras rogantium audi Preces, superq, sponso Fusas superq, sponsa. Iube angelum excubare AEdes ad utriusq, Felicitato utrumq, Vtrumq, sospitato, Da quicquid est necesse: Quæso his, Deus, Deus sis. Auri talenta sulva Largire, si videtur. Pupos pupasq, cernant, </p>	<p> Serosq, pronepotes. Dolor, egritudo, morbus Procul procul facessant, Gravis exuletq, egestas Recentibus à maritis. Concordia orbe pulsa Sit inquilina eorum. Rex calitum, paterq, Ne quaeso, ne recusa, Quæ depoposcimus te. Sic usq, usq, usq, Te laudibus feremus Fabricator alme mundi, Pater, Genite, Halitusq. </p>
--	---

M. Laurentius VVagner, alumnus
 Electoralis.

Sic

Sic ergo fatis Hora reciprocis
Perennat annos: nemoque dixerit;
Cras fiet hoc: quaecunque fient,
Facta puto; neque facta saltem:
Sed innovatis actibus, alterâ
Producta scenâ, sæpeque tertiâ,
Et sæpe quartâ, sic sub isto
Sole novum nihil esse verum est,
HUTTERE DOCTOR, magna Novensilum
Lampas dearum; fax Academica,
Quem primipilum doctiores
Theologæ statuere turmæ:
Nosti Nachoris, patre Bathelio,
Neptem, REBECCAM: nostin' & alterum
Tharæ nepotem, grandiori
Patre satum Abramidem ISAACUM?
Ut hic avitis exul ab adibus
Germen paterni nobile seminis
Thori sodalem conjugalis
Ad sociat sibi patruelem,
Quam nec sobrinam noverat, obvio
Nec fortè casu viderat uspiam,
Multò minus suo petitam
Credidit esse thoro maritam.
Nosti ista? sed quî non ea noveris,
Quæ sacrosanctâ cotidie manu
Versas, piæque diligenter
Enucleare soles juventæ?
Sed audin': ecquis talis Abramides
Nostro revixit tempore? quisquis est,
Profectò Tu, TUTE es profecto,
Et Tua BARBARA erit REBECCA:

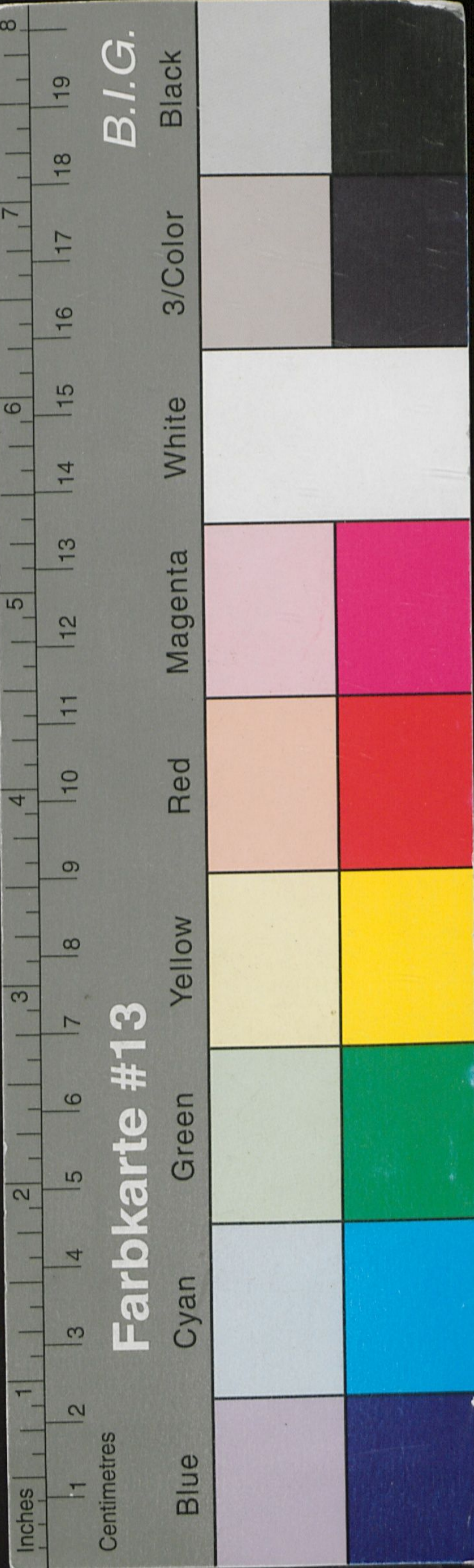
B 2

Hæc

Ms 7980 GK

ms

B.I.G.

Farbkarte #13

249
51

(X1993643)

Z6
7985

EPITHALAMIA
 N V P T I I S
Reverendi Clarissimiq; Viri,
D. LEONHARTI
HUTTERI, S. S. THEO-
logiæ Doctoris & Profefs. Publici
in celeberrima Vitebergensium
Academia, Sponfi :
Cum lectiff. castiffimâq; Virgine
BARBARA, SPE-
CTATISS. AMPLISSIMIq; VIRI
Dn. DAVIDIS MANLICHII
piæ memoriæ Patritii Augustani
Filia, Sponfa :
Vlme ad diem 8. Idus Octobris Anni à partu Virginis
millesimi undesexcentefimi celebrandis
 Dicata & Scripta
 A Collegis & Discipulis.
 VVITEBERGAE,
 Typis M. Ioannis Cratonis.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)